Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs
für die besetzten polnischen Gebiete
Teil I

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 12. April 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 12 kwietnia 1940 r.	Nr. 25

Inhalt / Treść

Tag Dzień		Seite Strona
8. 4. 40	Verordnung zur Änderung der Verordnung vom 15. Dezember 1939 über die Emissionsbank in Polen	123
	Rozporządzenie celem zmiany rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1939 r. o Banku Emisyjnym w Polsce	123
8. 4. 40	Verordnung über die Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement	124
	Rozporządzenie o Urzędzie Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa	124
8. 4. 40	Verordnung über das Früchtepfandrecht für den Lieferanten von Saatgut und Düngemitteln	127
	Rozporządzenie o prawie zastawu na owocach dla dostawcy zasiewów i nawozów	127
8. 4. 40	Dritte Verordnung über die Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts	128
	Trzecie rozporządzenie o przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego	128

Verordnung
zur Änderung der Verordnung vom 15. Dezember 1939 über die Emissionsbank in Polen.

Vom 8. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

§ 3 Abs. 1 der Verordnung über die Emissionsbank in Polen vom 15. Dezember 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 238) erhält folgende Fassung:

„Bei der Emissionsbank in Polen wird ein Bankdirigent eingesetzt. Er ist dem Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete unmittelbar unterstellt, wird von ihm berufen und abberufen. Der Generalgouverneur behält sich die Aufsicht über die Emissionsbank in Polen persönlich vor und läßt sie durch den Bankdirigenten ausüben. Der Bankdirigent ist über alle Maßnahmen

Rozporządzenie
celem zmiany rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1939 r. o Banku Emisyjnym w Polsce.

Z dnia 8 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Adminisrtacji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

§ 3 ust. 1 rozporządzenia o Banku Emisyjnym w Polsce z dnia 15 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 238) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy Banku Emisyjnym w Polsce ustanawia się dyrygenta Banku. Podlega on bezpośrednio Generalnemu Gubernatorowi dla okupowanych polskich obszarów, który go powołuje i zwalnia. Generalny Gubernator zastrzega sobie osobiście nadzór nad Bankiem Emisyjnym w Polsce i wykonuje go przez dyrygenta Banku. Dyrygenta Banku należy informować bieżąco o wszystkich posunięciach Banku; może on poinformować się

der Bank laufend zu unterrichten; er kann sich von sämtlichen Geschäften der Bank Kenntnis verschaffen. Zum Schluß eines jeden Kalendermonats ist ihm eine Aufstellung über die ausgegebenen Banknoten und die vorhandenen Deckungsmittel vorzulegen."

§ 2

Diese Verordnung tritt am 8. April 1940 in Kraft.

Krakau, den 8. April 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

o wszystkich czynnościach Banku. Na koniec każdego miesiąca kalendarzowego należy jemu przedłożyć zestawienie wypuszczonych biletów Banku i środków istniejących na pokrycie".

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 8 kwietnia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 8 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych obszarów polskich
Frank

Verordnung

über die Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement.

Vom 8. April 1940.

Auf Grund des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Zur Durchführung einer einheitlichen Bankaufsicht über die Kreditinstitute im Generalgouvernement wird im Amt des Generalgouverneurs die

Bankaufsichtsstelle
für das Generalgouvernement

errichtet. Ihre Leitung übernimmt der Bankdirigent bei der Emissionsbank in Polen; er kann einen Vertreter bestellen.

§ 2

(1) Der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement unterliegen sämtliche in- und ausländischen Kreditinstitute, die Bank- oder Sparkassengeschäfte betreiben, einschließlich ihrer Zweigstellen.

(2) Als Bank- oder Sparkassengeschäfte im Sinne des Absatzes 1 sind insbesondere anzusehen:

1. die Annahme und Abgabe von Geldbeträgen ohne Rücksicht darauf, ob Zinsen vergütet werden oder nicht;
2. die Hergabe von Darlehen gegen Verpfändung von beweglichen Gegenständen (Pfandleihanstalten);
3. die Anschaffung, Veräußerung, Verwahrung und Verwaltung von Wertpapieren für andere, Emission von Pfandbriefen, Obligationen und ähnlichen Wertpapieren.

(3) Zu den der Bankaufsicht unterliegenden Kreditinstituten im Sinne der Absätze 1 und 2 zählen auch solche Unternehmungen, die sich mit der Vermittlung oder Vergebung von Hypothekarkrediten befassen, ferner öffentliche oder private Sparkassen sowie Kreditgenossenschaften.

Rozporządzenie

o Urzędzie Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 8 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Celem przeprowadzenia jednolitego nadzoru bankowego nad instytucjami kredytowymi w Generalnym Gubernatorstwie zakłada się przy Urzędzie Generalnego Gubernatora

Urząd Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa.

Kierownictwo Urzędu obejmuje dyrygent bankowy przy Banku Emisyjnym w Polsce, który może ustanowić zastępcę.

§ 2

(1) Urzędowi Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa podlegają wszystkie krajowe i zagraniczne instytucje kredytowe, trudniące się czynnościami bankowymi lub oszczędnościowymi, łącznie z ich oddziałami.

(2) Za czynności bankowe lub oszczędnościowe w rozumieniu ust. 1 należy uważać w szczególności:

1. przyjmowanie wkładek pieniężnych, udzielanie kredytów bez względu na to, czy chodzi o oprocentowane czy nie oprocentowane;
2. udzielanie pożyczek wzamian za zastawienie przedmiotów ruchomych (zakłady zastawnicze);
3. nabywanie, zbywanie, przechowanie i zarząd papierów wartościowych dla osób trzecich, emisja listów zastawnych, obligacyj i podobnych papierów wartościowych.

(3) Do podlegających nadzorowi bankowemu instytucyj kredytowych w rozumieniu ust. 1 i 2, zalicza się także przedsiębiorstwa, trudniące się pośrednictwem lub udzielaniem kredytów hipotecznych, nadto publiczne lub prywatne kasy oszczędności oraz spółdzielnie kredytowe.

(4) Bestehen Zweifel, ob ein Unternehmen der Bankaufsicht unterliegt oder nicht, so entscheidet endgültig hierüber der Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs.

(5) Die Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement kann einzelne Kreditinstitute von der Anwendung dieser Verordnung oder von einzelnen Bestimmungen derselben befreien.

§ 3

Der Bankaufsicht auf Grund dieser Verordnung unterliegen nicht

1. die Emissionsbank in Polen;
2. die Deutsche Post Osten und ihre Anstalten.

§ 4

Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement ist befugt,

1. über die Anmeldung des Geschäftsbetriebes von Kreditinstituten einschließlich deren Zweigniederlassungen verbindliche Vorschriften zu erlassen;
2. von den Kreditinstituten jeder Art die Einreichung von Bilanzen nebst Gewinn- und Verlustrechnung sowie von Nachweisungen auch für zurückliegende Stichtage zu verlangen;
3. von den Kreditinstituten, ihren Inhabern oder Organen Auskunft über alle Geschäftsangelegenheiten zu fordern, Bücher und Schriften der Kreditinstitute einzusehen, überhaupt alle Prüfungen vorzunehmen oder vornehmen zu lassen, die er zur Erfüllung der ihm obliegenden Aufgaben für erforderlich hält;
4. Bestimmungen über die Kontenführung zu erlassen;
5. allgemeine Bestimmungen zu erlassen, nach denen wichtige Geschäfte von der Zustimmung einer Aufsichtsperson (vgl. Nr. 11) abhängig zu machen sind;
6. den Geschäftsbetrieb oder einzelne geschäftliche Maßnahmen, insbesondere die Verfügung über Vermögenswerte und die Erfüllung von Verbindlichkeiten zu untersagen oder von der Erfüllung von Bedingungen abhängig zu machen;
7. die Hinterlegung und Übertragung von Vermögenswerten im Inlande oder Auslande zu fordern;
8. den zur Vertretung von Kreditinstituten berechtigten Personen die Vertretungsbefugnis zu entziehen;
9. den Wettbewerb unter den Kreditinstituten zu regeln;
10. Zinssätze und Provisionen der Kreditinstitute im Einvernehmen mit der Geschäftsleitung der Emissionsbank in Polen festzusetzen;
11. zur Durchführung seiner Aufgaben sich den Kreditinstituten gegenüber geeigneter Prüfungsorgane zu bedienen sowie Aufsichtspersonen zu bestellen, die an seiner Stelle die Bankaufsicht ausüben und ihn ausschließlich vertreten.

(4) Jeżeli istnieją wątpliwości, czy przedsiębiorstwo podlega nadzorowi bankowemu czy nie, rozstrzyga w tej sprawie Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(5) Urząd Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa może poszczególne instytucje kredytowe zwolnić od zastosowania rozporządzenia niniejszego lub od poszczególnych przepisów tegoż.

§ 3

Nadzorowi bankowemu z mocy rozporządzenia niniejszego nie podlegają

1. Bank Emisyjny w Polsce;
2. Niemiecka Poczta Wschodu i jej zakłady.

§ 4

Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa upoważnia się:

1. do wydawania z mocą obowiązującą przepisów o zgłoszeniu prowadzenia instytucyj kredytowych łącznie z ich oddziałami;
2. do żądania od wszelkiego rodzaju instytucyj kredytowych złożenia bilansów wraz z rachunkami strat i zysków oraz dowodów z terminów dawniejszych;
3. do żądania od instytucyj kredytowych, ich właścicieli lub organów informacyj o wszystkich sprawach przedsiębiorstwa, do przeglądania ksiąg i pism instytucyj kredytowych, w ogóle do wykonywania wszystkich badań oraz polecenia wykonywania takowych, które według jego zdania konieczne są do spełnienia swych zadań;
4. do wydawania przepisów o prowadzeniu kont;
5. do wydawania przepisów ogólnych, według których wykonywanie transakcyj donioslych uzależnione będzie od zgody nadzorcy (por. nr. 11);
6. do zakazania prowadzenia przedsiębiorstwa lub wykonania poszczególnych czynności, w szczególności rozporządzenia wartościami majątkowymi lub wykonania zobowiązań, oraz do uzależnienia czynności tych od spełnienia warunków;
7. do żądania deponowania i przeniesienia wartości majątkowych w kraju lub za granicą;
8. do odbierania osobom uprawnionym do reprezentowania instytucyj kredytowych ich pełnomocnictwa;
9. do unormowania konkurencji między instytucjami kredytowymi;
10. do ustanowienia w porozumieniu z kierownictwem Banku Emisyjnego w Polsce — stop procentowych i prowizyj instytucyj kredytowych;
11. do posługiwania się dla wykonywania swych zadań odpowiednimi organami dla badania instytucyj kredytowych, oraz do ustanowienia nadzorców, którzyby w jego imieniu wykonywali nadzór bankowy i go wyłącznie zastępowali.

§ 5

Personen, die vor dem Erlaß dieser Verordnung zur Leitung oder Beaufsichtigung von einzelnen Kreditinstituten eingesetzt worden sind, sind unverzüglich dem Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement anzuzeigen. Dieser kann sie abberufen.

§ 6

(1) Die von den Chefs der Distrikte eingesetzten Sonderbeauftragten für das Bankwesen usw. werden von der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement übernommen und können von deren Leiter abberufen werden.

(2) Die von den früheren Chefs der Zivilverwaltungen oder den Chefs der Distrikte erlassenen Anordnungen über die Tätigkeit der Kreditinstitute kann der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement ändern oder aufheben.

§ 7

Die Bestellung von Treuhändern oder kommissarischen Leitern für Kreditinstitute auf Grund bestehender Sonderermächtigungen bedarf der Einwilligung des Leiters der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement.

§ 8

Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement kann anordnen, daß einzelne Bestimmungen der Bankgesetzgebung der ehemaligen Republik Polen vorübergehend nicht anzuwenden sind.

§ 9

(1) Bei vorsätzlichen oder fahrlässigen Zuwiderhandlungen gegen seine Anordnungen sowie gegen diejenigen seiner Aufsichtspersonen und Prüfungsorgane kann der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement Ordnungsstrafen bis zu 10 000 Zloty für jeden einzelnen Fall der Zuwiderhandlung durch schriftlichen Bescheid verhängen; die Ordnungsstrafen können insbesondere gegen die Inhaber von Kreditinstituten, die persönlich haftenden Gesellschafter von Kreditinstituten, die Geschäftsführer und die Vorstandsmitglieder von Kreditinstituten, die Sparkassenleiter, die Rendanten und Rechner von Genossenschaften sowie alle sonstigen im Betriebe von Kreditinstituten angestellten Personen verhängt werden. Neben der bestraften natürlichen Person haftet das Kreditinstitut, in dessen Geschäftsbetrieb die Zuwiderhandlung begangen worden ist, als Gesamtschuldner, wenn diese Haftung in dem schriftlichen Strafbescheid ausgesprochen worden ist. Die festgesetzten Ordnungsstrafen werden von den Finanzinspekteuren wie Steuern beigetrieben.

(2) Der Leiter der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement ist befugt, verhängte Ordnungsstrafen ganz oder teilweise zu erlassen.

§ 10

(1) Diese Verordnung tritt am 8. April 1940 in Kraft.

§ 5

Osoby, ustanowione do kierowania lub nadzoru którąkolwiek instytucją kredytową przed wydaniem rozporządzenia niniejszego, należy niezwłocznie zgłosić Kierownikowi Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa, który ich zwalniać może.

§ 6

(1) Pełnomocników specjalnych dla spraw bankowych itd., ustanowionych przez Szefów Okręgowych, Urząd Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa przejmuje, mogą jednak być zwolnieni przez Kierownika tegoż Urzędu.

(2) Wydane przez byłych szefów administracji cywilnej lub Szefów Okręgowych zarządzenia o działalności instytucyj kredytowych może Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa zmieniać lub uchylać.

§ 7

Ustanowienie powierników lub kierowników komisarycznych dla instytucyj kredytowych z mocy istniejących umocowań specjalnych wymaga zgody Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 8

Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa może zarządzić by przejściowo nie miały zastosowania niektóre przepisy ustawodawstwa bankowego byłej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9

(1) W razie umyślnych lub niedbałych wykroczeń przeciw zarządzeniom Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego lub nadzorców i organów badania, działających w jego imieniu, Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego może pisemnym nakazem nakładać kary porządkowe do 10 000 zł. dla każdego poszczególnego wypadku wykroczenia; kary porządkowe mogą być nałożone w szczególności na właścicieli instytucyj kredytowych, osobiście odpowiedzialnych spólników instytucyj kredytowych, kierowników i członków zarządu instytucyj kredytowych, kierowników kas oszczędności, skarbników i rachmistrzów spółdzielni oraz wszystkie inne osoby, zatrudnione w instytucjach kredytowych. Obok ukaranej osoby fizycznej odpowiada jako dłużnik solidarny instytucja kredytowa, w której wykroczenie popełniono, jeżeli odpowiedzialność ta została orzeczona w pisemnym nakazie karnym. Orzeczone kary porządkowe ściągają Inspektorowie Skarbowi w trybie przewidzianym dla podatków.

(2) Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa upoważnia się do zupełnego lub częściowego darowania nałożonych kar porządkowych.

§ 10

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 8 kwietnia 1940 r.

(2) Gleichzeitig tritt die Verordnung über die Errichtung einer Bankaufsichtsstelle vom 14. Dezember 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 236) außer Kraft.

Krakau, den 8. April 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie w sprawie założenia Urzędu Nadzoru Bankowego z dnia 14 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 236).

Krakau (Kraków), dnia 8 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych obszarów polskich

Frank

Verordnung

über das Früchtepfandrecht für den Lieferanten von Saatgut und Düngemitteln.

Vom 8. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Wegen der Ansprüche aus der Lieferung von Düngemitteln und anerkanntem Saatgut oder Handelssaatgut — mit Ausnahme von Zukkerrübensame —, die von dem Eigentümer, Eigenbesitzer, Nutznießer oder Pächter landwirtschaftlicher Grundstücke im Rahmen einer ordnungsmäßigen Wirtschaftsweise in der für derartige Geschäfte üblichen Art nach dem 1. Oktober 1939 zur Steigerung des Ertrages der nächsten Ernte beschafft und verwendet worden sind, hat der Gläubiger ein gesetzliches Pfandrecht an den in dieser Ernte anfallenden Früchten der zum Betriebe gehörigen Grundstücke, auch wenn die Früchte noch nicht vom Grundstück getrennt worden sind.

(2) Das Pfandrecht erstreckt sich nicht:

1. auf Früchte, die zur Ernährung des Schuldners, seiner Familie und seines Gesindes auf vier Wochen erforderlich sind;
2. auf Früchte, soweit sie zur Fortführung der Wirtschaft bis zu der Zeit erforderlich sind, zu welcher gleiche oder ähnliche Früchte voraussichtlich gewonnen werden;
3. auf Früchte, die gemäß Art. 571 der polnischen Zivilverfahrensordnung vom 1. Dezember 1932 (Gesetzbl. der Republik Polen Nr. 112 Pos. 934) als Zubehör eines Grundstücks der Zwangsvollstreckung in das bewegliche Vermögen nicht unterliegen.

(3) Die Vorschrift des Abs. 1 gilt auch für Ansprüche aus Darlehen, die von dem Eigentümer, Eigenbesitzer, Nutznießer oder Pächter zur Bezahlung der Lieferungen in der für derartige Geschäfte üblichen Art aufgenommen werden.

§ 2

(1) Auf das Pfandrecht finden die Vorschriften der Art. 386, 387 des Buches der Schuldverhältnisse vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 82 Pos. 598) entsprechende Anwendung.

Rozporządzenie

o prawie zastawu na owocach dla dostawcy zasiewów i nawozów.

Z dnia 8 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Względem roszczeń z tytułu dostawy nawozów i zatwierdzonych zasiewów lub zasiewów handlowych — z wyjątkiem nasion buraków cukrowych, — nabytych i zużytych przez właściciela, posiadacza samoistnego, użytkowcę lub dzierżawcę w ramach porządnego prowadzenia gospodarstwa i w sposobie zwyczajowo przyjętym dla tego rodzaju transakcji przed dniem 1 października 1939 r. celem podwyższenia zbiorów żniwa najbliższego, przysługuje wierzycielowi ustawowe prawo zastawu na owocach, uzyskanych w tym żniwie, chociażby owoce jeszcze nie miały być oddzielone od nieruchomości.

(2) Prawo zastawu nie obejmuje

1. owoców, niezbędnych do wyżywienia dłużnika, jego rodziny i jego służby na okres czterech tygodni;
2. owoców, niezbędnych do dalszego prowadzenia gospodarstwa aż do czasu przypuszczalnych zbiorów owoców tego samego lub podobnego rodzaju;
3. owoców, które jako przynależność nieruchomości nie podlegają egzekucji z majątku ruchomego w myśl art. 571 polskiego kodeksu postępowania cywilnego z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. nr. 112 poz. 934).

(3) Przepis ust. 1 dotyczy również roszczeń z tytułu pożyczek, zaciągniętych w sposobie zwyczajem przyjętym dla czynności tego rodzaju przez właściciela, posiadacza samoistnego, użytkowcę lub dzierżawcę w celu zapłaty dostaw.

§ 2

(1) Do prawa zastawu mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 386 i 387 kodeksu zobowiązań z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. nr. 82 poz. 598).

(2) Das Pfandrecht geht allen an den Früchten bestehenden dinglichen Rechten im Range vor.

(3) Sind mehrere Gläubiger der im § 1 bezeichneten Art vorhanden, so haben ihre Ansprüche untereinander den gleichen Rang.

§ 3

(1) Sowohl der Pfandgläubiger als auch der Schuldner kann einen Monat vor Beginn der Ernte jederzeit, auch vor Fälligkeit der Forderung, verlangen, daß aus den dem Pfandrecht unterliegenden Früchten eine Menge, die zur Sicherung der Forderung ausreicht, ausgeschieden, als dem Pfandrecht unterliegend kenntlich gemacht und gesondert aufbewahrt wird. Geschieht dies, so beschränkt sich das Pfandrecht auf diese Menge.

(2) Die Zwangsvollstreckung wegen des dem Pfandgläubiger nach Abs. 1 Satz 1 zustehenden Anspruchs geschieht im Wege der Pfändung eines zur Sicherung der Forderung ausreichenden Teils der dem Pfandrecht unterliegenden Früchte. Der Anspruch kann auch im Verfahren auf Erlaß einer einstweiligen Anordnung geltend gemacht werden; der Glaubhaftmachung, daß ohne die Sicherung die Befriedigung des Gläubigers vereitelt werden könnte, bedarf es nicht.

§ 4

Das Pfandrecht erlischt mit dem 1. April des auf die Ernte folgenden Jahres, wenn es nicht vorher gerichtlich geltend gemacht worden ist.

§ 5

Diese Verordnung tritt am 15. April 1940 in Kraft.

Krakau, den 8. April 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

(2) Prawo zastawu ma pierwszeństwo przed wszystkimi innymi prawami rzeczowymi, istniejącymi na owocach.

(3) Jeżeli istnieje kilka wierzycieli określonego w § 1 rodzaju, wówczas ich roszczenia między sobą mają ten sam stopień.

§ 3

(1) Wierzyciel zastawny jak również dłużnik może żądać miesiąc przed rozpoczęciem żniwa każdocześnie, nawet przed terminem płatności roszczenia, by z owoców, podlegających prawu zastawu, ilość, wystarczającą do zabezpieczenia roszczenia, oddzielono, oznaczono jako podlegającą prawu zastawu oraz przechowywano oddzielnie. Jeżeli to się stało, prawo zastawu ogranicza się do tej ilości.

(2) Egzekucję roszczenia, przysługującego wierzycielowi w myśl ust. 1 zdanie 1, przeprowadza się w drodze zajęcia wystarczającej do zabezpieczenia roszczenia części owoców, podlegających prawu zastawu. Roszczenia można dochodzić także w postępowaniu o wydanie zarządzenia tymczasowego; udowodnienie, że niezabezpieczenie mogłoby wierzyciela pozbawić zaspokojenia, nie jest wymagane.

§ 4

Prawo zastawu wygasa z dniem 1 kwietnia roku następującego po żniwie, chyba, że przedtem dochodzi się go sądownie.

§ 5

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 8 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Dritte Verordnung

über die Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts.

Vom 8. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die Fristen für die Vornahme der nach den Vorschriften des Wechsel- und Scheckrechts zur Erhaltung der Rückgriffsrechte erforderlichen Handlungen werden für Wechsel und Schecks, die vor dem 1. Oktober 1939 ausgestellt worden sind, im Anschluß an die in § 1 Abs. 2 der Zweiten Verordnung über die Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts vom 19. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 77) vorgesehene Verlängerung um weitere 6 Monate, jedenfalls aber bis zum 15. Oktober 1940 verlängert.

Trzecie rozporządzenie

o przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego.

Z dnia 8 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Terminy do podjęcia wymaganych według przepisów prawa wekslowego i czekowego czynności dla zachowania prawa zwrotnego poszukiwania przedłuża się dla weksli i czeków, wystawionych przed dniem 1 października 1939 r. w połączeniu z przedłużeniem, przewidzianym w § 1 ust. 2 drugiego rozporządzenia o przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 77), o dalsze sześć miesięcy, w każdym razie jednak do dnia 15 października 1940 r.

§ 2

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 8. April 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

§ 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 8 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych obszarów polskich
Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. — Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. — Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, Krakau (Kraków) 20, Aleja Mickiewicza 30. — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau. Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedyńczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0.60 (RM 0.30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy nastąpi przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GGP. I wzgl II.

